

hvilket sandsynligvis ikke let vil blive Tilfældet med os. Med Hensyn til Marscherne har det ærede Medlem yttret, at dette Forslag tjente særdeles meget til at befordre Marschdisciplinen. Jeg veed vel, hvor vigtigt Marschdisciplinen er, men jeg troer ikke, at det Middel, som her anbefales saameget, vil føre til at fremme den. Det ærede Medlem yttrede, at Compagnichefen maatte see at holde Orden fra Tøten til Duenen. Dette kan han alligevel ikke. Han maa være paa eet Sted, og han kan ikke gjøre det, uden for det Første at overanstrengte sig og for det Andet — ja jeg kan gjerne sige, at det vil være ham umuligt, især paa indsnævrede Veie, og der er det i Grunden, at Vanfærligheden ved at opretholde Ordenen opstaaer. Der bliver gjerne Galen længere, som man siger, og der indtræder som oftest saadanne Forskyrrelser, som det ikke vil være muligt at raade Bod paa, om ogsaa den Commanderende med Hurtighed kan bevæge sig frem og tilbage. Men, yttrede det ærede Medlem, saasnart Compagnichefen har en Hest at ride paa, ville hans aandelige Erner være mindre anstrengte, naar det kommer dertil, hvor han egentlig skal bruge dem, det vil sige, et Sammenstød med Fjenden. Jeg troer dog ikke, at hans aandelige Kræfter ville være saa svækkede, at det skulde skade Noget med Hensyn til den Function, han da faaer at udføre. Desuden er han jo ikke den Æneste, hvis aandelige Kræfter da ville være svækkede; enhver Commanderende vil det Samme jo være Tilfældet med. Jeg kan ikke see, at Forskjelligheden mellem ham og hans Næstcommanderende i Særdeleshed Lieutenanterne skulde være saa stor, at disse Sidste bedre skulde kunne taale at være andelig svækkede. Hvor stor en Afdeling er, saa udfordres der altid aandelige Kræfter for at kunne tage sine Forholdsregler, som de skulle tages; ulykken kan Førelsen af en Deling være ligesaa vanskelig, som Førelsen af et sluttet Compagni. Compagnichefen kan, blev der fremdeles sagt af det ærede Medlem — jeg mener stadig det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgfreds (Zeilau) — ride forud og undersøge, hvor der er Badesteder, og hvorvidt de kunne passeres. Det er allerede bemærket af

det ærede Medlem her ved Siden af (H. M. Petersen), at han ikke paa disse smaa Heste personlig vil kunne undersøge Badestederne, deres Dybde o. s. v. Jeg har selv prøvet paa mangfoldige Steder at undersøge Badesteder paa saadanne smaa Heste, undersøge, hvor man bedst kunde komme over, og jeg maa sige, at jeg er kommen til mange Steder, hvor man paa saadanne smaa Heste strax vilde være kommen „paa Svøm,“ som det hedder, hvad jeg ikke vilde have refileret, om jeg havde siddet paa en større Hest. Naar en Fægtning forestaaer, siges det dernæst, kunde en Befalingsmand til Hest lettere forstaa sig Dverfgit ved at ride op paa en Dasse og saaledes faae et Billede af det foran liggende Terrain. Men for det Første er Afstanden jo, naar Alt kommer til Alt, ikke saa overordentlig stor, at den Commanderende skulde behøve at staa sig Dverfgit. Jo mere Dverfgit han faaer, desto bedre er det, det veed jeg vel; men naar der er Tale om Nødvendigheden deraf, kan jeg ikke indsee, at den er paatrængende. — Jeg glemte, da der var Tale om Badesteder, at bemærke, at det ærede Medlem maa betænke, at Badesteder ikke undersøges paa den Maade, som han anbeforte; dertil udfordres der ganske andre Midler. Der maa udsendes Folk, som isorveien kunne begive sig til det Sted, hvor man vil recognoscere, og de ere da gjerne forsynede med Stænger eller andre Redskaber, for at kunne undersøge, hvor Badestedet gaaer og hvor det hører op. Det troer jeg, er den almindeligste og hensigtsmæssigste Maade, naar den overhovedet kan anvendes, det vil sige, naar Midlerne dertil ere tilstede. — Batailloncommandeurerne, yttrede det ærede Medlem, befandt sig paa et høiere Standpunkt, eller rettere paa et høiere Siddepunkt og vare mere udsatte for de fjendtlige Kugler, om jeg forstod ham ret, end den, som sidder paa den lille Hest, paa hvilken han lettere kan smutte bort. Ja, jeg kan gaae meget langt tilbage i Tiden, lige indtil de 10,000des Tilbagetog, for at vise, at den, som sidder høist, er meest udsat; det Samme var ogsaa Tilfælde i Vendé Krigen, og Exempler derpaa kan man jo hente næsten fra enhver Krig, uden at man derfor